

Minister Klimatu i Środowiska

DOP-WŚ.050.79.2024.4.DK
3346152.13678449.11013411
Warszawa, 25-10-2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Pani Poseł Anity Kucharskiej-Dziedzic w sprawie włączenia myjni samochodowych oraz strzelnic do katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (interpelacja nr K10INT4335), przekazuję następujące informacje.

W zakresie postulatu wprowadzenia myjni samochodowych i odkrytych strzelnic do katalogu przedsięwzięć, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., podkreślić należy, że akt ten implementuje postanowienia załącznika I i II dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 20011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, ze zm.).

Rozszerzenie katalogu o postulowane inwestycje stanowiłoby nadregulację względem przepisów UE, bowiem ani strzelnice, ani myjnie samochodowe nie zostały ujęte w grupie przedsięwzięć podlegających ocenie z punktu widzenia ich wpływu na środowisko.

Warto podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest jedynym instrumentem prawnym w ramach, którego analizowana i weryfikowana jest kwestia wprowadzania emisji do środowiska. W tym miejscu należy chociażby wspomnieć o postanowieniach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2024 r. poz. 54, ze zm.) w zakresie zezwoleń sektorowych i pozwoleń zintegrowanych, jak i o tym, że organ administracji architektoniczno-budowlanej, w związku z art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1997 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, ze zm.), zobligowany jest do sprawdzenia zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska.

Zwracam ponadto uwagę, że w dalszym ciągu najskuteczniejszym narzędziem pozwalającym organom samorządowym – przy udziale zainteresowanej społeczności – podejmowanie decyzji w zakresie gospodarowania przestrzenią na terenie miasta czy gminy, jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Dokument ten umożliwi bowiem wprowadzenie ograniczeń w zakresie lokalizacji określonych kategorii inwestycji, w tym np. myjni i strzelnic. Zatem w sytuacji, w której przykładowo mieszkańcy sprzeciwiają się możliwości realizacji pewnego typu inwestycji najskuteczniejszą formą zapewnienia pożądanych kierunków rozwoju miasta czy gminy i zabezpieczenia ich interesów jest uchwalenie odpowiedniej treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego postanowienia będą wiążące dla potencjalnych inwestorów, mieszkańców i organów administracji publicznej.

Mając powyższe na względzie oraz wobec braku merytorycznego uzasadnienia potrzeby wzmocnienia obowiązujących instrumentów prawnych, udzielając odpowiedzi na postawione pytania informuję, że resort nie planuje podjęcia działań zmierzających do literalnego ujęcia odkrytych strzelnic i myjni samochodowych w katalogu przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Niezależnie od powyższego, należy jednak mieć na uwadze, że w przypadku prowadzenia prac polegających na przekształceniu terenu, związanych z realizacją inwestycji, każdorazowo należy rozważyć kwalifikację inwestycji pod względem zabudowy, w tym m.in. zabudowy usługowej. Uznanie takiej inwestycji za przedsięwzięcie, w myśl przepisów r.o.o.ś. może mieć miejsce w przypadku osiągnięcia progów wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 57¹ r.o.o.ś. Tak więc, w pewnych okolicznościach, mimo braku literalnego ujęcia tych inwestycji w grupie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zamierzenia te będą objęte obowiązkiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nie można także pominąć faktu, że w obowiązującym systemie prawnym w odniesieniu do inwestycji nienależących do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które nie są jednocześnie bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, może zaistnieć konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000.

Kwestia ta jest indywidualnie rozpatrywana zgodnie z przepisami działu V rozdziału 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112). Ponadto brak obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie przesądza o możliwości realizacji tych inwestycji w każdej lokalizacji – organ administracji architektoniczno-budowlanej, w związku z art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1997 r. – Prawo budowlane, zobligowany jest bowiem do weryfikacji zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego (m.in. uchwały/zarządzenia ws. form ochrony przyrody), która następuje przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego.

Ponadto, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.) – zwanej dalej „ustawą Poś”, podmioty podejmujące

¹ Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 56, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry lub obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

- 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

- 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze.

działalność mogąca negatywnie oddziaływać na środowisko, są obowiązane do zapobiegania temu oddziaływaniu, a w przypadku gdy negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, kierując się zasadą przezorności, powinny podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.

Należy wskazać, że ochrona przed hałasem, w myśl art. 112 ustawy Poś, polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie lub zmniejszaniu poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Obowiązujące przepisy z zakresu ochrony środowiska przed hałasem, nie pozwalają na przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112.) w każdej porze dnia lub nocy.

Ochronie przed hałasem, zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Poś, podlegają enumeratywnie określone rodzaje terenów faktycznie zagospodarowanych:

- a) pod zabudowę mieszkaniową,
- b) pod szpitale i domy pomocy społecznej,
- c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- d) na cele uzdrowiskowe,
- e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- f) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową.

Zatem, obowiązek przestrzegania dopuszczalnych norm natężenia hałasu wynika bezpośrednio z mocy prawa i nie wymaga indywidualizacji w formie decyzji administracyjnych. Co do zasady, myjnie samochodowe i strzelnice nie wymagają uzyskania decyzji środowiskowej ale nie oznacza to, że można je lokalizować i eksploatować bez jakichkolwiek pozwoleń. Kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska sprawują organy ochrony środowiska, w zakresie objętym właściwością tych organów. Szczegółowego podziału kompetencji, we wskazanych sprawach dokonuje przepis art. 378 ustawy Poś.

W przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, w myśl art. 115a ust. 1 ustawy Poś, na podstawie pomiarów własnych lub pomiarów podmiotu obowiązanego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem określane są przy zastosowaniu wskaźników hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Poś, na które oddziałuje zakład. W decyzji tej, mogą być określone wymagania mające na celu nieprzekraczanie poza zakładem dopuszczalnych poziomów hałasu, a w szczególności: rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby, wraz z przewidywanymi wariantami oraz zakres, sposób i częstotliwość prowadzenia pomiarów poziomu hałasu w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 147 i 148 Poś.

Należy wskazać, że okresowe pomiary hałasu w środowisku, w tym hałasu impulsowego, prowadzi się raz na dwa lata, licząc od daty, w której decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu lub pozwolenie zintegrowane stały się ostateczne, z uwzględnieniem specyfiki pracy źródeł hałasu. W przypadku źródeł hałasu pracujących sezonowo pomiary hałasu przeprowadza się w tym okresie.

Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy Poś, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny lub decyzję ustanawiającą ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Jeżeli, w związku z funkcjonowaniem instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania lub strefę przemysłową, eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza tym obszarem. W myśl art. 201 ust. 1 ustawy Poś, pozwolenia zintegrowane wymagają instalacje, których funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w nich działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenia poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Rodzaje takich instalacji określone zostały w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 r. poz. 1169), które stanowi transpozycję Załącznika I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych IED. Wśród nich nie wyszczególniono myjni samochodowych ani strzelnic.

Informuję, iż 15 lipca 2024 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowana została zmiana dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych IED², która wprowadza zmiany głównie w systemie pozwoleń zintegrowanych, jednak nie wprowadza zmian w zakresie wymogu uzyskania pozwolenia zintegrowanego na eksploatację myjni samochodowych i strzelnic.

Należy zauważyć, że w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko lub jeżeli możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko wynika z działalności podmiotu korzystającego ze środowiska innej niż eksploatacja instalacji, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot korzystający ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. Przegląd ten powinien zawierać m.in. określenie oddziaływania na środowisko oraz opis działań mających na celu zapobieganie i ograniczanie tego oddziaływania. W decyzji tej organ ochrony środowiska może ograniczyć zakres przedmiotowy przeglądu i/lub wskazać metody badań i studiów. Uprzejmie wyjaśniam, że wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic, zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 4 kwietnia 2000 r.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1785 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywy Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów.

w sprawie wymagań w zakresie ochrony środowiska dotyczących budowy i użytkowania strzelnic (Dz.U. 2000 nr 27 poz. 341).

Podsumowując, ze względu na powyższe brak jest merytorycznego uzasadnienia dla inicjowania nowych lub wzmocnienia obowiązujących instrumentów prawnych celem ochrony środowiska przed niekorzystnym wpływem wskazanych w interpelacji przedsięwzięć.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM